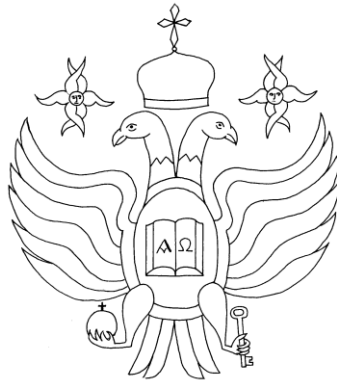

Nr. 9 002/2009

† МИТРОПОЛИТВЪ ІОСИФ

ВУСВРІА ІНДІЕРІІ

SCRISOARE PASTORALĂ
LA SFINTELE PĂȘTI
2009

САТРЕ ТОП СЪЕРУЪ, СІНУЪ МОНАНАЪ
СИ РОРОУЪ ДРЕПТСЪАДИТОР
ДИН ІНТРЕАГА МИТРОПОЛІЕ

[1]

Paris, Învierea Domnului 2009

”...În fiecare dintre noi, cei credincioși, are loc Învierea lui Hristos, și aceasta nu o dată, ci în fiecare clipă.”(Sfântul Simeon Noul Teolog)

Prea Cucernice Părinte,
Iubiți frați și surori,

HRISTOS A ÎNVIAT!

În zorii zilei sfinte a Învierii lui Hristos, femeile mironosițe, pline de curaj și de teamă în același timp, găsesc mormântul gol. Vestea Învierii lui Hristos adusă atunci mironosițelor la mormânt de către îngeri se răspândește printre ucenici, unii venind să vadă ceea ce femeile le-au vestit, și au văzut și ei mormântul gol. Bucuria amestecată cu îndoiala, în fața tainei mormântului gol al Învățătorului lor, îi cuprinde pe toți. Mironosițele le aduc și spusele celor doi îngeri în veșminte strălucitoare (Lc. 24, 3) de care ele s-au înspăimântat : « De ce căutați pe Cel viu printre cei morți ? Nu este aici, ci S-a sculat (a înviat). » (Lc. 24, 5-6) Teama și bucuria lor sfântă au fost și mai mari atunci când au auzit, mirându-se, de la cei doi bărbați în haine strălucitoare și ceea ce Hristos a spus cu puțin timp în urmă mai mult în taină celor ce-L urmau, printre care erau și ele, femeile mironosițe : « Aduceți-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în

[2]

măinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit, iar a treia zi să învieze » (Lc. 24, 6-7).

Vestea pe care femeile mironosițe o aduc ucenicilor (Lc. 24, 9), « ieșind ele de la mormânt cu frică și cu bucurie » (Mt. 28, 8), străbate veacurile și nemurile până la noi cei de azi, care privim în noaptea sfintei Învieri cu același dor și aceleași emoții ca și ucenicii și mironosițele, spre « Mormântul gol », din care Lumina va umple lumea și pe care noi simbolic o purtăm în mâini, dar pe care am așteptat-o și am resimțit-o mai degrabă în inimă. Acel moment tainic al găsirii mormântului gol, descris și descoperit lumii de mironosițele femei, care iată au stat aproape de Hristos până la Cruce și la punerea în « Mormânt nou », rămâne până astăzi momentul în care istoria omului, a noastră, se schimbă: istoria omenirii devine istoria Omului-Dumnezeu Cel înviat. Din acel moment Cerul și pământul nu mai fac decât una : Învierea lui Hristos deschide pentru veșnicie pământescul, cerescului, pentru veșnicie moartea o deschide învierii, pentru veșnicie Învierea Lui este învierea noastră.

Iubiți credincioși,

De mici copii, prin gesturi simple și pline de fiorul nopții Învierii, niciodată uitat după aceea, primim în inimi abecedarul credinței învierii – credința creștină – atunci când în zorii zilei Învierii, îndemnați de părinții noștri, mergem la ușile vecinilor și rudelor noastre să spunem « Hristos a înviat » și să auzim « Adevărat a înviat », primind oul roșu

[3]

atât de mult așteptat de noi. Cum spune un părinte contemporan și drag nouă : cu asta ne începem credința noastră în Înviere, dar abia mai târziu ajungem să ne dăm seama ce înseamnă. Simțim doar, în simplitatea inimii noastre de copil, minunea acelei nopți plină doar de lumina primită la lumânarea noastră de la preot în Biserică și trecută ca prin minune în inimă. Abia mai târziu pricepem că atunci, în acea noapte, în tainicul mormânt din apropierea Golgotei, Dumnezeu-Omul se scula din morți și cu El se ridicau zorii altei vieți, ai unei alte nașteri, nu spre moarte, ci spre viață. Abia mai târziu înțelegem că dorul omului după veșnicie se împlinește acum, la lumina lumânării aprinse de preotul care ne vestește Învierea în locul îngerului de altă dată, prezent și acum în chip tainic, că moartea a fost uzurpată, că dragostea lui Dumnezeu a biruit, că iadul a fost stricat, că eu și tu și celălalt de lângă mine devenim frați pentru veșnicie cu Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care ne-a pregătit hrana cea tare a împărăției, pe care de acum înainte o vom lua spre nemurirea sufletului și a trupului din mâna lui Hristos Însuși. Mai târziu, cu ochii bărbăției lui Hristos, plini fiind de Duhul Sfânt (Ef. 5, 18), cu mintea plecată Duhului, înțelegem bucuria Cerului și pământului, « căci bucurie mare este astăzi și pe pământ și în cer, zice sfântul Ioan Gură de Aur. Dacă, atunci când se întoarce un singur păcătos, este bucurie pe pământ și în cer (Lc. 15, 7), cu cât mai mare bucurie va fi în cer când întreaga lume este smulsă din mâinile diavolului ? Acum saltă de bucurie îngerii, acum se veselesc arhanghelii, acum heruvimii și serafimii prăznuiesc împreună cu noi Învierea cea de a treia zi... Căci Domnul a înviat, și a înviat și lumea dimpreuna cu El, și legăturile morții s-au rupt prin Înviere. » « Cu dor am dorit să mănânc cu voi acest Paști,

mai înainte de patima Mea » a zis Domnul. « Iar dacă a dorit să prăznuiască Paștele împreună cu noi, – zice tot sfântul Ioan Gură de Aur –, atunci negreșit că a dorit să prăznuiască și Învierea. Așadar, când îngerii și arhanghelii se bucură, iar Stăpânul tuturor puterilor cerești prăznuiește El Însuși împreună cu noi, ce pricină de întristare mai rămâne ? » Iată, deci, Bucuria și Lumina lumii astăzi din mormânt răsărind !

Cu prilejul marelui praznic al Învierii, Domnul nostru Iisus Hristos să vă umple inima de bucurie sfântă, ocrotindu-vă și călăuzindu-vă împreună cu toți cei dragi dumneavoastră, punându-vă totdeauna înainte pe drumul vieții pace și bunăînțelegere, dragoste și iertare, ca prin harul Duhului Sfânt să fim cu toții fii ai Învierii.

Hristos a înviat!

Al dumneavoastră, către Hristos rugător și de tot binele doritor,

† Mitropolitul Iosif